

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

9. neděle v mezidobí cyklus B

Jednou v sobotu procházel Ježíš obilím. Jeho učedníci začali cestou trhat klasy. Farizeové mu řekli: „Hle, proč dělají, co se v sobotu nesmí?“ Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když byl v nouzi a měl hlad on i jeho družina? Jak vešel do Božího domu – bylo to za velekněze Abiataru – a jedl posvátné chleby, které smějí jíst jenom kněží, a dal i své družině?“ A řekl jim: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou!“ (Mk 2,23 – 28)

Milí přátelé, dnešní evangelium si všímá důležité věci. Tou je rozlišování zákona, který je v životě člověka velmi důležitý a lásky, která z našeho života dělá slavnost. Tak nejprve zákon. Sobota je pro starozákonního člověka velmi důležitá, protože se slaví vzpomínka na vysvobození z Egypta (Dt 5,13-15). Ale není to jen vzpomínka. Je to očekávání, že člověk je vysvobozen ze všeho zla. Stvoření už dosáhlo svého cíle a Bůh tedy může odpočívat. V sobotu jsou zapovězeny všechny práce, protože je to zaslouženě den pro Boha. My jsme slyšeli, že Ježíš a jeho učedníci procházejí polem, trhají klasy, aby z nich vyloupali semena, a ty pak jedí. To je práce, která se nesměla dělat. Jenže v souvislosti, kterou jsme si tu nyní nastínili je Ježíšova činnost na poli jasná informace, že čas se naplnil a celé dějiny dospěly ke svému cíli: k Bohu a jeho odpočinku. Ježíš tedy nepřestupuje sobotní předpis, ale přináší sobotu člověku. Jenže dnes není přece sobota. Je neděle a my víme, že v desateru se říká „pomni, abys den sváteční světil“. Toto přikázání křesťané vztahují na neděli. Proč? Protože křesťané neslaví svátek šabatu, který je koncem týdne. Křesťané slaví neděli, jako začátek. V neděli totiž slavíme Ježíšovo vzkříšení. Začátek slavnosti, kdy Bůh zůstává s člověkem stále, takže se život křesťana stává stálou slavností. Ještě jedné věci si z dnešního úryvku Markova evangelia můžeme všimnout. Ježíš přirovnává trhání klasů v sobotu se situací, kdy král David při hladu nakrmil sebe i svou družinu posvátnými chleby. Král David dal chleby své družině. Mohl jíst sám, byl to přece král. Ale on se postaral o svou družinu. Ježíš také přichází na zem pro člověka, aby se dal a aby člověk mohl být s Bohem. Člověk, který pochopil, že život s Bohem je každodenní slavností pak chápe Ježíšova slova: „Já jsem chléb života. Kdo jí z tohoto chleba, nebude nikdy hladovět.“

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

9. neděle v mezidobí cyklus B

Jednou v sobotu procházel Ježíš obilím. Jeho učedníci začali cestou trhat klasy. Farizeové mu řekli: „Hle, proč dělají, co se v sobotu nesmí?“ Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když byl v nouzi a měl hlad on i jeho družina? Jak vešel do Božího domu – bylo to za velekněze Abiataru – a jedl posvátné chleby, které smějí jíst jenom kněží, a dal i své družině?“ A řekl jim: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou!“ (Mk 2,23 – 28)

Pomůcky: bochník chleba v ošatce

Milí přátelé, dnešní evangelium si všímá důležité věci. Tou je rozlišování zákona, který je v životě člověka velmi důležitý a lásky, která z našeho života dělá slavnost. Tak nejprve zákon. Sobota je pro starozákonního člověka velmi důležitá, protože se slaví vzpomínka na vysvobození z Egypta (Dt 5,13-15). Ale není to jen vzpomínka. Je to očekávání, že člověk je vysvobozen ze všeho zla. Stvoření už dosáhlo svého cíle a Bůh tedy může odpočívat. V sobotu jsou zapovězeny všechny práce, protože je to zaslouženě den pro Boha. My jsme slyšeli, že Ježíš a jeho učedníci procházejí polem, trhají klasy, aby z nich vyloupali semena, a ty pak jedí. To je práce, která se nesměla dělat. Jenže v souvislosti, kterou jsme si tu nyní nastínili je Ježíšova činnost na poli jasná informace, že čas se naplnil a celé dějiny dospěly ke svému cíli: k Bohu a jeho odpočinku. Ježíš tedy nepřestupuje sobotní předpis, ale přináší sobotu člověku. Jenže dnes není přece sobota. Je neděle a my víme, že v desateru se říká „pomni, abys den sváteční světil“. Toto přikázání křesťané vztahují na neděli. Proč? Protože křesťané neslaví svátek šabatu, který je koncem týdne. Křesťané slaví neděli, jako začátek. V neděli totiž slavíme Ježíšovo vzkříšení. Začátek slavnosti, kdy Bůh zůstává s člověkem stále, takže se život křesťana stává stálou slavností. Ještě jedné věci si z dnešního úryvku Markova evangelia můžeme všimnout. Má to souvislost s tím bochníkem chleba. *(ukážte dětem chléb)* Kdo si vzpomene, jakou situaci Ježíš farizeům připomenul? *(nechte reagovat děti)* Ježíš přirovnává trhání klasů v sobotu se situací, kdy král David při hladu nakrmil sebe i svou družinu posvátnými chleby. Král David dal chleby své družině. Mohl jíst sám, byl to přece král. Ale on se postaral o svou družinu. Ježíš také přichází na zem pro člověka, aby se dal a aby člověk mohl být s Bohem. Člověk, který pochopil, že život s Bohem je každodenní slavností pak chápe Ježíšova slova: „Já jsem chléb života. Kdo jí z tohoto chleba, nebude nikdy hladovět.“ A já bych se také rád rozdělil o tento chléb v ošatce. Takže po mši sv. přijďte a chleba si společně rozdělíme.